

Mattilsynet
Hovedkontoret, avdeling planter og dyr,
seksjon dyrehelse
v/ Anne Marie Jahr

Ullevålsveien 68
Postboks 750 Sentrum · 0106 Oslo
Tlf.: 23 21 60 00 · Faks: 23 21 60 01
Epost: postmottak@vetinst.no

Deres ref.: 2019/39372

Vår ref. 19/03539

Dato: 14.05.2019

Høring - Forslag om endring av CWD-soneforskriften

Det vises til e-post av 03.04.2019, saksnr: 2019/39372, med høringsfrist 15. mai 2019.

De foreslåtte endringene med totalforbud mot slikkestein er i tråd med vurderinger som Veterinærinstituttet anførte ved forskriftshøring i 2018, og støttes. Videre støttes påbud om at innretninger, med funksjon å skjerme slikkesteiner/område med slike, blir stående. Varigheten av slik skjerming bør minst være til en brakkleggingstid er over. Man må anta at mengden smittestoff i miljøet er høyere på plasser som har blitt hyppig brukt av den nå sanerte villreinstammen i sone 1. Slike plasser, med stor belastning, bør vurderes utredet og lokalisert, for om mulig å kunne saneres og tildekkes. Skjerming med gjerde/grinder har vist seg å ikke alltid fungere tilfredsstillende, da hjortedyr har kommet seg inn og ut av lukkede innretninger. Det er usikkert hvor lang tid slike plasser kan utgjøre en smittefare, og muligheten for å gjøre sikre undersøkelser for miljøsmitte er i dag begrenset.

Gjestebeiting av småfe representerer en teoretisk mulighet for spredning av smitte ut av sonen. Alvorlighetsgraden av klassisk CWD og sykdommens skadepotensiale tilsier at forvaltningen bør utvise stor grad av forsiktighet, og praktisere en føre-var holdning som kan redusere mulighet for smittespredning. Dette gjelder også i situasjoner der sannsynligheten for slik spredning er liten. Forslaget støttes derfor av Veterinærinstituttet.

Da CWD ble funnet i Norge i 2016 var det meget begrenset kunnskap om CWD-stammer, slik som for TSE hos småfe og storfe. Våre undersøkelser hos elg, og senere hjort, har avdekket variasjon for også CWD. Atypiske trekk ved CWD sett hos norsk elg og hjort har paralleller til Nor98/atypiske skrapesjuke småfe. For hjortedyr med atypiske funn er gjeldende forståelsen at det er liten eller ingen sannsynlighet for horisontal spredning mellom levende dyr. Vi har påvist atypisk CWD på fire ulike geografiske plasser i Norge. Videre er det avdekket ett tilfelle hos elg i Sverige og ett hos elg i Finland. Hvis atypisk CWD opptrer sporadisk hos enkeltindivider, er det liten grunn til å skille på forvaltningstiltak for denne hos hjortedyr og atypisk TSE hos småfe. Som en konsekvens, virker det rimelig å oppheve sonen rundt tilfellene av påvist CWD hos elg i Selbu.

Kommentar til forskrift, utenom foreslåtte endringer:

Det påpekes videre at Veterinærinstituttet av smittevern hensyn ikke anbefaler å bringe hjortedyr ut av soner som har fått påvist klassisk CWD. Således er unntaket for tamrein, som formulert i § 5 tredje ledd, ikke å anse som egnet til å hindre spredning av eventuell smitte. Flytting av dyr direkte til slakteri vil dog representere mindre risiko, hvis nødvendige tiltak gjennomføres.

Vennlig hilsen

Merete Hofshagen
avdelingsdirektør

Jørn Våge
CWD-koordinator